

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ
Факультет економіки та менеджменту**

МАТЕРІАЛИ

**науково-практичної конференція за підсумками
проходження здобувачами вищої освіти
виробничих практик**

27-28 березня 2019 року

Полтава – 2019

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ
Факультет економіки та менеджменту**

МАТЕРІАЛИ

**науково-практичної конференція за підсумками
проходження здобувачами вищої освіти
виробничих практик**

27-28 березня 2019 року

Випуск 12

Полтава – 2019

УДК 378.147.88 : 33
ББК 74.58 : 65

*Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради факультету економіки та менеджменту Полтавської державної аграрної академії
(протокол №8 від 22 квітня 2019 р.)*

Редакційна колегія збірника матеріалів конференції:

Галич О.А., декан факультету економіки та менеджменту, к.е.н., доцент;

Світлична А.В., заступник декана факультету економіки та менеджменту, к.е.н., доцент;

Миколенко І.Г., координатор практичної підготовки спеціальності «Економіка», к.е.н., доцент;

Писаренко С.В., координатор практичної підготовки спеціальності «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність», к.с.-г.н., доцент;

Федірець О.В., координатор практичної підготовки спеціальності «Менеджмент», к.е.н., доцент;

Шупта І.М., координатор практичної підготовки спеціальності «Публічне управління та адміністрування», к.п.н., доцент.

Матеріали науково-практичної конференції за підсумками проходження здобувачами вищої освіти виробничих практик. Випуск 12. – Полтава: ПДАА, 2019. – 181 с.

У збірнику подано матеріали досліджень, оприлюднених на науково-практичній конференції за підсумками проходження здобувачами вищої освіти виробничих практик. У публікаціях зроблені узагальнення теоретичних знань та практичних навичок здобутих підчас практики на базі конкретних підприємств, установ, організацій.

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ.....	69
<i>Стеценко М.О., здобувач СВО Бакалавр, ОПП Менеджмент підприємства, спеціальність 6.030601 Менеджмент</i>	
<i>Науковий керівник – Федірець О.В., к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту</i>	
ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ КОРПОРАТИВНОЮ КУЛЬТУРОЮ В ПІДПРИЄМСТВІ	70
<i>Терно А.І., здобувач СВО Бакалавр, ОПП Менеджмент підприємства, спеціальність 073 Менеджмент</i>	
<i>Науковий керівник – Федірець О.В., к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту</i>	
ВПРОВАДЖЕННЯ КОНТРОЛІНГУ У СУЧАСНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	72
<i>Федорченко В.В., здобувач СВО Бакалавр, ОПП Менеджмент підприємства, спеціальність 6.030601 Менеджмент</i>	
<i>Науковий керівник – Потапюк І.П., к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту</i>	
УПРАВЛІННЯ СТРАТЕГІЧНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА.....	74
<i>Батура В.Ю., СВО Магістр, ОПП Бізнес-адміністрування, спеціальність 073 Менеджмент</i>	
<i>Науковий керівник – Коваленко М. В., к.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту</i>	
ВИБІР ІННОВАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ	76
<i>Вибиванець А.Б., СВО Магістр, ОПП Менеджмент організацій, спеціальність 073 Менеджмент ...</i>	
<i>Науковий керівник – Дячков Д.В., к.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту</i>	
РОЛЬ МОТИВАЦІЇ В ПРОЦЕСІ ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	78
<i>Гордівська А.С., СВО Магістр, ОПП Менеджмент організацій, спеціальність 073 Менеджмент</i>	
<i>Науковий керівник – Федірець О.В., к.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту</i>	
ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ	80
<i>Дейнеко К.А., здобувач СВО Магістр, ОПП Менеджмент організацій, спеціальність 073 Менеджмент</i>	
<i>Науковий керівник – Воронько-Невіднича Т.В., к.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту</i>	
СУТНІСТЬ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ВИРОБНИЧО-КОМЕРЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА.....	82
<i>Дековець К.О., СВО Магістр, ОПП Менеджмент організацій, спеціальність 073 Менеджмент</i>	
<i>Науковий керівник – Федірець О.В., к.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту</i>	
ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБКИ МАРКЕТИНГОВОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА.....	83

3. Шкуркін Г. Т. Мотивація аграрної праці : Стан і перспективи розвитку / Г. Т. Шкуркін // Економіка АПК. – 2015. – № 9. – С. 54-59.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

*Дейнеко К.А., здобувач СВО Магістр, ОПП Менеджмент організацій,
спеціальність 073 Менеджмент*

*Науковий керівник – Воронько-Невіднича Т.В., к.е.н, доцент, доцент кафедри
менеджменту*

В умовах сучасних складних виробничих та управлінських процесів, підвищеної нестабільності зовнішнього середовища, зростання і глобалізації особливого значення набуває стратегічне управління підприємством, яке передбачає формування обґрунтованої стратегії за допомогою якої на підприємстві зважається комплекс проблем, пов'язаних з цілеспрямованою переорієнтацією випуску продукції нової номенклатури й асортименту, впровадженням і використанням нових технологій, розвитку маркетингу, удосконалюванням структури керування підприємством, своєчасною і якісною підготовкою і перепідготовкою кадрів.

Процес стратегічного управління підприємством досліджувало багато вітчизняних і зарубіжних вчених-економістів, зокрема: Ансофф І.А., Скібіцький О.М., Василенко В.О., Шершньова З.Є., Нємцов В.Д., Забродська Л.Д., Міщенко А.П., Мізюк Б.М., Пономаренко В.С. [1, с.58].

Система стратегічного управління – це певна філософія чи ідеологія бізнесу і менеджменту, що не повинна зводитися до набору формалізованих правил, процедур і схем. Від так, при розробці стратегії необхідне поєднання інтуїції і мистецтва, високого професіоналізму і творчості менеджерів і залучення всіх працівників до реалізації стратегії [3, с.52].

Характерні риси системи стратегічного управління підприємством залежать від взаємодії наступних чинників: галузевої приналежності; розмірів організації (залежно від галузевих особливостей); типу виробництва, рівня спеціалізації, концентрації та кооперації; характерних рис виробничого потенціалу; наявності (відсутності) науково-технічного потенціалу; рівня управління; рівня кваліфікації персоналу тощо.

Стратегічне управління базується на вивченні відносин, які можна охарактеризувати за допомогою системи «середовище – організація». Більшість серед існуючих сьогодні концепцій управління розглядає організацію як відкриту систему, котра постійно взаємодіє з окремими елементами зовнішнього середовища: іншими організаціями, банками, організаціями, що належать до соціально-політичних та економічних інституцій держави, місцевих органів тощо і дає змогу організаціям підтримувати більш-менш стійке становище, виживати в умовах, що постійно

змінюються.

Основні аспекти система стратегічного управління передбачають:

- створення центрів управління кожною стратегічною ціллю;
- оцінку і стимулювання виробничих підрозділів і їх керівників за ступенем досягнення стратегічних цілей;
- виділення ресурсів під стратегічні цілі незалежно ввід фактичної структури управління виробничою діяльністю [4, с. 37].

Також, стратегічне планування вносить суттєві корективи в методи управління, відкидаючи можливість керування діяльністю фірми виходячи з екстраполяції минулих тенденцій. Тому, виникає необхідність вносити стратегічні корективи в поставлені завдання згідно зі змінами на ринку і аж до можливості прогнозування виходу на ринок інших товарів.

Дана управлінська концепція робить акцент на умови ринку, особливо на умови конкуренції та збуту, як на критерій управління та наближається до маркетингу, але в ній ринкові умови враховуються лише як фактори випадкових відхилень від виробленої стратегії, а стратегічний план прилаштовується до таких змін, але не передбачає заходів, що спроможні активно впливати на ситуацію ринку [2, с. 141].

Періодичне коригування запланованої стратегії не може вирішити завдання відповідно до умов ринку виробничо-збутової діяльності фірми. Провідні сучасні фірми використовують систему стратегічного управління, яка лежить в основі концепції маркетингу.

Від так, маркетинг розуміють як цілісну систему організації та управління діяльністю підприємством, яка забезпечує максимальний збут її продукції, досягнення значної активності виробничої діяльності та розширення ролі ринку. Основною метою маркетингу конкретної організації є забезпечення максимальної рентабельності її функціонування, що може бути досягнуто лише в разі відповідності продукції фірми ринковим вимогам.

Таким чином, реалізація концепції стратегічного управління організацією можлива лише тоді, коли організація є стратегічно орієнтованою. Стратегічно орієнтована організація – це така організація, в якій персонал має стратегічне мислення, застосовується система стратегічного планування, що дає змогу розробляти та використовувати інтегровану систему стратегічних планів, і поточна, повсякденна діяльність, підпорядкована досягненню поставлених стратегічних цілей.

Отже, для впровадження системи стратегічного управління необхідні великі витрати часу і ресурсів, потрібно також створити спеціальний підрозділ, що буде відповідати на всі питання, пов'язані зі стратегічним аналізом і постійним моніторингом зовнішнього середовища, розробкою та виконанням стратегії.

Список використаних джерел:

1. Мізюк Б. М. Стратегічне управління підприємством : [підручник] / Б. М. Мізюк. – Львів : Коопосвіта ЛКА, 1999. – 388 с.
2. Немцов В. Д. Стратегічний менеджмент : [підручник] / В. Д. Немцов, Л. С. Довгань. – К. : ТОВ «УВПК «Екс Об», 2001. – 560 с.
3. Сапельнікова Н. Л. Сутність стратегічного управління / Н. Л. Сапельнікова, Я. С. Вознюк. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzhm_2016_3_9
4. Скібіцький О. М. Стратегічний менеджмент : [навч. посібник] / О. М. Скібіцький. – К. : ЦНЛ, 2006. – 312 с.

СУТНІСТЬ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ВИРОБНИЧО-КОМЕРЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Дековець К.О., СВО Магістр, ОПП Менеджмент організацій, спеціальність 073 Менеджмент

Науковий керівник – Федірець О.В., к.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту

Етап розвитку ринкових відносин по-новому поставив питання діяльності підприємств. На діяльність підприємства впливають різні фактори, що підвищують ризик діяльності, ступінь невизначеності у майбутніх умовах роботи підприємства.

Особливе значення в зв'язку з цим набуває виробничо-комерційна діяльність підприємства. Дослідження чинників, що забезпечують ефективність виробничо-комерційної діяльності підприємства, має постійну актуальність.

Виробничо-комерційну діяльність можна представити як діяльність підприємства, спрямовану на виявлення і задоволення потреб споживачів у його продукції (послугах) через продаж її на ринку з метою одержання прибутку. Рівень економічної ефективності виробничо-комерційної діяльності підприємства залежить від багатьох чинників і умов [1, с. 214].

Відповідно до обмеженості ресурсів і важливості їх економії, основними чинниками, які визначають ефективність виробничої діяльності, є трудомісткість, матеріаломісткість і фондомісткість продукції. З цього випливає, що підприємство в своїй діяльності повинно приділяти значну увагу вдосконаленню технології, спеціалізації та концентрації виробництва, організації й оплаті праці, впровадженню досягнень науково-технічного прогресу і набутому досвіду.

Необхідною умовою зростання ефективності виробничої діяльності є наявність досконалої, якісної, високопродуктивної техніки, що відповідає прогресивній технології, забезпеченість підприємства якісною сировиною та матеріалами. Проте якими б досконалими не були виробничі ресурси, їх віддача